

Pişıyorsun Sen

— dursun-yesil · 19 Mart 2011

Derin kuyulara sevgimi koydun.
Kapanmış yarımı, eşiyorsun sen.
Bin pişmanlık fayda vermiyor, caydın.
Ferhat gibi dağlar deşiyorsun sen.

Çölleri dolaşan Mecnun olsan da,
Esen rüzgârlarla selâm salsan da,
İlk gördüğüm yere her gün gelsen de,
Sonradan sonraya şaşıyorsun sen.

Gözyaşımı içe akıtıyordun.
Halime düşmanı bakıtıyordun.
Susmayan bülbülü şakıtıyordun.
Şimdi pişman oldun, taşıyorsun sen.

Rüyalarda seni hep sayıkladım.
Sonunda samanla sap ayıkladım.
Her gün dört yanımı hep dayakladım.
Bugün mazimizi kaşıyorsun sen.

Aldığın ahlarım, yakar içini.
İnşallah, dostların yıkar göçünü.
Sonunda anladın bomboş hiçini.
Kalaysız kazanda, pişıyorsun sen.

Sensiz gecelerde yıldız saymıştım.
Sol yanıma, her gün hayal koymuştum.
Hayaline bakan gözü oymuştum.
Artık Dursunî'siz yaşıyorsun sen.

Dursun Yeşil –2008